

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

12.3.2008

B6-0111/2008 }
B6-0117/2008 }
B6-0122/2008 }
B6-0126/2008 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5 esitanud

- Pasqualina Napoletano, Michael Cashman fraktsiooni PSE nimel,
- Marco Cappato, Marco Pannella, Sophia in 't Veld, Marios Matsakis, Jeanine Hennis-Plasschaert fraktsiooni ALDE nimel,
- Jean Lambert, Raül Romeva i Rueda fraktsiooni Verts/ALE nimel,
- Vittorio Agnoletto, Giusto Catania fraktsiooni GUE/NGL nimel,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

- Verts/ALE (B6-0111/2008)
- PSE (B6-0117/2008)
- GUE/NGL (B6-0122/2008)
- ALDE (B6-0126/2008)

Mehdi Kazemi juhtum

RC\713925ET.doc

PE401.125v01-00}
PE401.131v01-00}
PE401.136v01-00}
PE401.140v01-00} RC1

ET

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Mehdi Kazemi juhtumi kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa inimõiguste konventsiooni ja eelkõige selle artiklit 3, milles on sätestatud, et kedagi ei tohi tagasi saata, välja saata või välja anda riiki, kus teda kindlalt ohustab surmanuhtlus, piinamine või muu ebainimlik või alandav kohtlemine või karistus;
 - võttes arvesse põhiõiguste hartat ja eelkõige selle artikleid 18 ja 19 vastavalt varjupaigaõiguse ja kaitse kohta tagasisaatmise, väljasaatmise või väljaandmise korral;
 - võttes arvesse 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni ja 31. jaanuari 1967. aasta protokolliga pagulasseisundi kohta;
 - võttes arvesse nõukogu direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta („kvalifitseerumise direktiiv”), ja nõukogu määrust (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (Dublini määrus), ning teisi ELi õigusakte varjupaiga kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 10. septembri 2007. aasta kirja Ühendkuningriigi peaministrile Iraani lesbi Pegah Emambakhshi kohta, keda ohustas Iraani tagasi saatmine pärast seda, kui tema varjupaigataotlust ei rahuldatud;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et 19-aastane Iraani kodanik gei Mehdi Kazemi taotles Ühendkuningriigilt varjupaika, kuid tema taotlust ei rahuldatud; arvestades, et väljasaatmise hirmus põgenes ta Madalmaadesse, kus ta taotles varjupaika; arvestades, et Madalmaade asutused otsustasid pärast tema taotluse läbivaatamist saata ta Ühendkuningriiki tagasi;
- B. arvestades, et Ühendkuningriigi asutused peavad nüüd tegema lõpliku otsuse tema varjupaigataotluse ja võimaliku väljasaatmise kohta Iraani;
- C. arvestades, et Iraani ametivõimud rutiinselt peavad homoseksuaale kinni, piinavad ja hukkavad neid; arvestades, et Mehdi partner on juba hukatud ja tema isa on ähvardanud teda surmaga;
- D. arvestades, et sarnaselt Pegah Emambakhshi juhtumiga otsustasid Ühendkuningriigi asutused pärast rahvusvahelise surve avaldamist teda Iraani mitte tagasi saata, kuid ei ole ikka veel selge, milliseks tema saatus kujuneb;
- E. arvestades, et Ühendkuningriigi peaministri pressiesindaja, kuigi ta ei kommenteerinud Mehdi Kazemi juhtumit, kinnitas, et üldiselt on Ühendkuningriigi varjupaigamenetlused kooskõlas rahvusvaheliste kohustustega, viidates võimalusele varjupaiga otsus edasi kaevata sõltumatule kohtunikule ja kinnitades, et ametiasutused ei saada tagasi kedagi, kellele

tagasipöördumine oleks ohtlik;

- F. arvestades, et suuremat tähelepanu tuleb pöörata ELi varjupaigaga seotud õiguse nõuetekohasele kohaldamisele liikmesriikides seoses seksuaalse sätumusega,
1. väljendab sügavat muret Mehdi Kazemi saatuse pärast;
 2. palub nõuetekohaselt ja täielikult rakendada kvalifitseerumise direktiivi, milles tunnistatakse, et tagakiusamine seksuaalse sätumuse alusel on varjupaiga andmise alus, ja nähakse ette, et liikmesriigid vaatavad läbi iga üksikjuhtumi ja olukorra päritoluriigis, sealhulgas seadused ja nende kohaldamise viisid;
 3. usub, et EL ja selle liikmesriigid ei saa kohaldada Euroopa Liidu ja siseriiklike õigusakte viisil, mille tulemusena saadetakse inimesed välja kolmandasse riiki, kus neid ähvardab tagakiusamine, piinamine ja surm, mis on tegelikult inimõigustega seotud Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste kohustuste rikkumine;
 4. pöördub asjaomaste liikmesriikide poole palvega leida ühine lahendus, millega tagatakse, et Mehdi Kazemile antakse varjupaik või kaitse ELi pinnal ja teda ei saadeta Iraani tagasi, kus ta võidakse hukata, tagades sellega Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 3 täieliku täitmise kõikide Euroopa asutuste poolt, käesoleval juhul Ühendkuningriigi poolt; palub komisjonil ja nõukogul teha selle juhtumi puhul täielikku koostööd;
 5. palub ELi institutsioonidel ja liikmesriikidel võtta meetmeid sarnaste juhtumiste vältimiseks tulevikus ja leida sarnastele juhtumitele lahendus koostöö ja ELi suuniste abil; palub komisjonil kontrollida ja hinnata ELi varjupaigaõiguse kohaldamist liikmesriikides eelkõige seoses seksuaalse sätumusega ja anda selle kohta aru Euroopa Parlamendile; rõhutab asjaolu, et komisjon on teatanud 2008. aastal Dublini määrusesse ja kvalifitseerumise direktiivi tehtavatest muudatustest, milles võetakse arvesse käesolevas resolutsioonis tõstatatud küsimusi;
 6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni pagulaste ülemkomissarile ja Mehdi Kazemile.